

[Peter Duetoft]

stor respekt for og mener bestemt også, at den udnyttelse af den tredje verdens børn er uhyggelig. Men det er dog en kendsgerning, at selv om vi fordømmer den form for udnyttelse, er det stadig væk ganske få børn, vi taler om. Det er måske 10.000 eller 20.000 eller 50.000 børn, der er udsat for det. Den store mængde af børn er udsat for en massiv udnyttelse bl.a. via tvangsarbejde. Jeg synes, det er meget vigtigt at få ind i debatten, at vi naturligvis er nødt til at gøre en massiv indsats f.eks. mod udnyttelsen af børnearbejdskraft, før vi kan få den danske befolkning til at acceptere, at produktionsarbejdet i disse lande kan blive en konkurrence for os. Vi skal sætte ind med arbejdsmarkedsregler. Vi skal sætte ind med afsløring af de umenneskelige forhold. Vi skal sætte ind med øgede uddannelsesmuligheder for børnene rundt omkring.

Jeg vil gerne opfordre ministeren til i Ministerrådet i Den Europæiske Union og de medlemmer, der er af Europa-Parlamentet, til, at man i forbindelse med handelsaftaler med en række af disse lande fører børnene og børnearbejdet ind som en klausul, at man simpelt hen siger, at forudsætningen for, at et handelssamarbejde kan blive udviklet, bl.a. er, at overtrædelserne på dette område må bringes til ophør, ikke fra i dag til i morgen, men i løbet af en periode.

Jeg mener, det er vigtigt, at vi lever op til Børnekonventionens krav, og at det er vigtigt, at vi lever op til ILO's krav og opstiller dem som en forudsætning, i det øjeblik vi skal i gang med frihandelsaftaler. Man kan ikke i løbet af en nat eller en uge eller en måned løse disse problemer, men man kan sætte ind med et voldsomt pres, så børnene i de lande, vi taler om, kan få det bedre.

Denne fælles EU-strategi skal selvfølgelig følges op dels i EU-sammenhæng, dels i vores egen ulandspolitik derved, at vi på lige fod med kvindeaspektet i vores handlingsplaner lægger børneaspektet ind, og at vi f.eks. giver mulighed for fastlæggelse af disse rettigheder og mulighed for at føre dem ud i livet i den praktiske ulandspolitik.

Hvis vi kobler disse ting sammen, er jeg overbevist om, at vi kan være med til at gøre det bedre – og ret meget bedre – for ganske mange børn i verden. Og det er jo, som hr. Svend Aage Jensen rigtigt sagde, fremtidens

voksne. Og hvor mange problemer skaber man ikke i de lande ved at have undertrykt og maltrakteret børn i den grad, det sker, hvilket medfører, at de som voksne får ganske voldsomme problemer. Så jeg vil godt opfordre ministeren til virkelig at tage den side af ulandsproblematikken alvorligt og få koordineret vores indsats i EU og i Danmark på det felt.

Ministeren for udviklingsbistand (Helle Degn):

Først vil jeg sige, at jeg har lyttet med stor interesse til ordførernes indlæg.

Først var det hr. Fischer fra De Konservative, som syntes, at strategioplægget også var et godt oplæg til denne debat, og da jeg i sin tid satte det hele i gang, var det også ud fra ønsket om, at Folketinget fik et godt debatgrundlag.

Derudover hæftede hr. Fischer sig ved det vigtige i en befolkningsstrategi, og i den strategi, der nu ligger på Folketingets bord, lægges der op til en markant styrkelse af Danmarks indsats på befolkningsområdet.

Regeringen tillægger også Den Internationale Konference om Befolkning og Udvikling i Cairo stor betydning. Konferencen har som hovedtemaer befolkning, stabil økonomisk vækst og bæredygtig udvikling og bevæger sig med de hovedtemaer væk fra de tidligere befolkningskonferencer i 1974 i Bukarest og i 1984 i Mexico, hvor man især fokuserede på de demografiske og familieplanlægningsmæssige aspekter af befolkningsspørgsmålene, som selvfølgelig også er vigtige.

Regeringen lægger vægt på, at befolkningsspørgsmålene bliver behandlet i det bredere udviklingsperspektiv, som også denne konference er udtryk for, og bliver set i sammenhæng med fattigdomsproblemet. Vi må sikre, at især kvinderne får den sundhed og uddannelse, som er forudsætningen for at bringe fødselstallene ned, og samtidig må vi også være med til at sikre let og billig adgang til prævention.

I det oplæg til en ny befolkningspolitik, som regeringen vil lægge frem op til konferencen i Cairo, vil hovedmålsætningen være at sikre, at hver enkelt familie har en reel mulighed for at vælge, hvor mange børn den ønsker og hvornår.

Hr. Fischer hæftede sig også ved FN-systemet. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi, som jeg også sagde i mit første indlæg, følger den om-